

/// PERSBERICHT //////////////////////////////////////

ELEANOR ANTIN

The Empire of Signs

3 Februari - 7 April 2007

Openingstijden: dinsdag tot zaterdag tussen 14 uur en 19 uur, en op afspraak

Opening vrijdag 2 februari 2007 18 > 21 uur

Erna Hecey stelt u *Empire of Signs (Rijk der Tekens)* voor, een tentoonstelling van Eleanor Antin.

De titel *Empire of Signs (Rijk der Tekens)* verwijst naar het gelijknamige boek van de beroemde Franse tekendeskundige Roland Barthes, waarin hij de codes en beelden van Japan ontrafelt. Hij stelt Japan voor als een fictieve creatie, als in een semiotische testcase. "Als ik me een onbestaand land wil voorstellen, kan ik het een zelfverzonnen naam geven, en het verklarend beschrijven als een voorwerp uit een roman... Ik kan ook – zonder te beweren dat ik de realiteit zelf analyseer – een aantal eigenschappen (features, een term gebruikt door taalkundigen) isoleren en daar doelbewust een systeem mee vormen. Dit systeem is het systeem dat ik Japan noem." Op een gelijkaardige manier, plaatst Eleanor Antin haar werk in uitgeholde, niet bestaande werelden met exotische iconische voorstellingen, niet met de bedoeling een 'waar' portret of voorstelling te maken, maar wel een systeem van bepaalde elementen die uit haar eigen verbeelding komen: Rome. Haar duidelijk hedendaagse fotografische composities, echoën de gemaakte stijl van 19de eeuwse salonschilderijen, met als onderwerp belangwekkende klassieke scènes. Voor Antin verwijst dit 'Rijk' duidelijk naar hedendaagse politieke gebeurtenissen, waarbij de val van Rome refereert aan de angst voor het laatste oordeel, die dikwijls aanwezig is in het zo succesvolle hedendaagse neoliberale denken.

De voorstelling bestaat in essentie uit drie reeksen foto's, variërend van 1970 tot vandaag, samen met een serie pasteltekeningen, *The Dance of Death (De Dans van de Dood)* uit 1978.

In *Roman Allegories (Romeinse Allegorien/Beeldspraak)* uit 2004, een nieuwe verzameling grote, schilderachtige foto's van Antin, reist een groep haveloze spelers door een landschap in verval, voorlopers van de Commedia del Arte spelers die hun oorsprong hebben in de Grieks-Romeinse tijd. Deze kunstenaars zwerven met een opvallende onschuldigheid te midden van tot ruines verworpen tempels, verloren staande zuilen, en uiteengereten ledematen van verlaten standbeelden, traag hun weg kiezend over een mooie, verlaten en gebroken wereld. *The Last days of Pompei (De laatste dagen van Pompei)* (2001) beeldt de stad Rome uit, met florerende tuinen en ongerepte klassieke architectuur, in een vreemd botsende hedendaags kader, daarbij een dreigende waarschuwing suggererend voor hedendaagse hedonistische pretmakers.

De artieste zelf ziet het zo: "Kijkend door een doek van 19de eeuwse salon schilderijen (Alma-Taddema, Lord Leighton, Puvis de Chavannes, Jacques-Louis David, Poussin) die ik hermaak met mijn eigen foto's, creëer ik een Pompei naar eigen wens, waarin mooie, welgestelde mensen het goede leven leiden, zich niet bewust van de rampen die om de hoek schuilen."

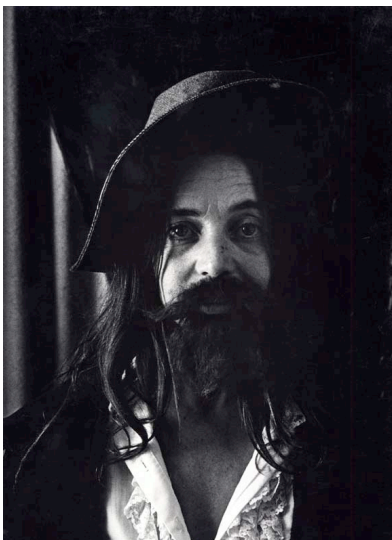
In *The King (De Koning)* (1972-78) stelt Antin zichzelf voor als de zelfverklaarde leider van Solana Beach in Zuid Californie, "een klein koninkrijk met veel problemen." Met deze vermomming kan Antin haar ideale mannelijke zelf opbouwen, en mee de dagelijkse kwellingen van het gemeenschapsleven ervaren. In live opvoeringen, zou de Koning door de stad lopen, ondertussen luisterend naar de zorgen van zijn onderdanen op hetzelfde moment goede raad verspreidend. De Koning wordt verdediger van het Rijk tegen rovende ontwikkelaars (een kantoorproject dat de verwoesting van enkele zeldzame dennenbomen met zich meebrengt), maar op het einde moet hij het hoofd bieden aan een groep bankiers, officials en vastgoedexperts.

Erna Hecey toont u in haar galerij zwart-wit foto's van de Koning en waterverf tekeningen die hem op verschillende manieren afbeelden in zijn koninkrijk. *The King (De Koning)* verbeeldt de zinnebeeldende impuls en tragikomisch sentiment dat Antin's recentste creaties kenmerkt.

Eleanor Antin is pionier op het gebied van conceptuele en multidisciplinaire kunst en maakt al 35 jaar verhalende beelden met fotografie, video en film, optredens en installaties. Een van haar bekendste werken is *100 Boots (100 Laarzen)*, een conceptuele reeks foto's van zwarte rubberen laarzen die doorheen de Verenigde Staten gefotografeerd werden tussen 1971 en 1973. Deze episch visuele vertelling is een mijlpaal in de postmoderne kunst, omwille van de unie tussen het romantische en het politieke die erin bereikt wordt. Antin verstuurde haar beelden als postkaarten en was zo een van de eersten om post als medium te gebruiken. Eleanor Antin creëert dikwijls fictieve personages om het idee van het zelf en de opbouw van de identiteit te onderzoeken. Haar voorstellingen maken gebruik van steeds weerkerende 'historische' personages – vroegere levens die uitgevonden en uitgebeeld worden door Antin, met inbegrip van Nurse Eleanor uit de Crimean War, de Russische ballerina Eleanora Antinova, en de koning van Solana Beach. In haar vertelstijl maakt ze dikwijls gebruik van satire met een zwarte ondertoon ten koste van culturele, politieke en seksuele clichés.

Voor haar fototentoonstelling uit 2002 in de galerij van Ronald Feldman, *The Last Days of Pompeii (De laatste dagen van Pompei)* won Antin de 'First Place award for Best Show by a Mid-Career Artist' van de AICA (International Association of Art Critics). Deze werken reisden naar ondermeer naar Wenen, Milaan, Los Angeles, San Diego. Ze heeft vele solo exposities gehouden, met inbegrip van het Museum voor Moderne Kunst, het Whitney Museum, het Wadsworth Museum, en een belangrijke retrospectieve in het Los Angeles County Museum in 1999. De retrospectieve is ook naar het museum van de Universiteit van Washington gereisd, nog voor de tentoonstelling door het Verenigd Koninkrijk toerde.

Antin is vertegenwoordigd in belangrijke publieke collecties, waaronder het Art Institute van Chicago, het Whitney museum, het museum van Moderne Kunst, het Los Angeles County Museum van moderne Kunst, het Jewish Museum, het San Francisco Museum van Moderne Kunst, het Witherspoon Kunst Museum, Beaubourg in Parijs, en andere.

Portrait of the King
1972
Portrait B
Black and white photograph mounted on board

galerie erna hécey s.p.r.l

rue des fabriques 1c fabrieksstraat bruxelles 1000 brussel

t. +32.2 502 00 24 f. +32.2 502 00 25 info@ernahecey.com www.ernahecey.com

GALERIE ERNA HECEY

34,9 x 24,8 cm